

# La Música

**Maria Dolors Calvet : Piano**

La Secció de Música del nostre Centre de Lectura ens oferí una vetllada agradabilíssima organitzant un recital de piano a càrrec de la notable pianista Maria Dolors Calvet, que tot i la seva joventut, va adquirint una fama ben guanyada puix que demostra posseir una sensibilitat i una dicció clara, precisa, matisada, que captiva i impressiona. Val a dir que la seva agilitat digital és extraordinària, i tot fa esperar que amb qualitats tan excel·lents, la senyoreta Maria Dolors Calvet arribarà a ésser una intèrpret de renom i una virtuosa de l'art que cultiva.

Així ho deixaven creure els comentaris de l'elogi i els aplaudiments fervorosos que meresqué del selecte i nombrosíssim auditori, tan selecte i tan nombros com voldríem veure'l en tots els festivals artístics que se celebren al nostre poble.

El programa del recital fou extens i triadíssim. Començà interpretant *Fantasia en Sol*, de Bach-Ardevol, que potser fou interpretada amb una mica de precipitació, per bé que donà motiu a que la senyoreta Calvet es revelés com a una pianista apreciable. Interpretà les obres "Pastoral" i "Caprici" de Scarlatti, de les quals en sabé copsar tot el romanticisme; l'"Impromptu" de Schubert, l'"Estudi en do" de Chopin; "Novelette" de Schuman, composició jovial i plena d'encís.

La segona part fou també altament suggestiva. Interpretà la "Sonata en re bemoll" del P. Antoni Soler, d'un caire harmònic i sobri; la "Sonata en re", de Mateu Ferrer, tota alegre i plena d'evocacions. De Falla ens donà a conèixer "Andalusa"; de Mompeu, la "Cançó i Dansa", composta amb una traça admirable, i que està basada amb la famosa "Dansa de Castelltersol", un dels ballets més populars del nostre folk-lore.

Els "Maçots del molí paperer" de la mateixa senyoreta Calvet, meresqué grans elogis, de la qual li calgué repetir el preludi per a correspondre a l'ovació que li tributà l'auditori. Aquest preludi està inspirat en el ritme dels maçots del molí paperer de Can Carol de Sant Pere de Riudevítilles. Riudevítilles conserva encara la tradició del seu molí, instal·lat en l'antigor i que avui encara es mou en les aigües de la riera que li dona nom. A l'entorn d'aquest molí s'ha creat una llegenda i el poble ha arribat a atribuir un diàleg d'aforismes als maçots.

La "Sardana de Camprodon", de Manén, adaptada per a piano pel mestre Ardèvol, agradà extraordinàriament, puix que conté totes les perfeccions. De més a més, contribuï a fer-nos-la més agradable la interpretació exquisida que hi donà la concertista. "Albacin", una de les millors composicions d'Albéniz, rel·luí, amb la interpretació de la senyoreta Calvet, amb tot el seu fulgurant color ètnic.

En la tercera part interpretà el "Preludi i Fuga" de Max Roger, amb sorprenent destresa digital; "Nocturn" de Borodin; "Feux d'artifice" i "Cathédrale Engoulie", de l'enorme Debussy; "Mazurca en do" d'Escrìabino, de finíssima sonoritat; "Tableaux du Caucasse" de Ygouw, que evoca una festa al camp Tcherkesse.

Va cloure la vetllada la interpretació d'“Heròica”, de Listz. En resum, fou una vetllada gratíssima, en la qual el nostre públic aconseguí delectar-se i l'artista rebé l'homenatge de xardorosos aplaudiments.

### Quintet Instrumental de Paris

L'Associació de Concerts ens ha permès de conèixer la notable agrupació musical el nom de la qual encapçala aquesta nota. Es una agrupació musical formada per professors excel·lents, dominats per un esperit de conjunt admirable. Així, totes les obres que executaren ho foren amb una gran perfecció, produint una impressió molt favorable en el nostre públic i avivant el desig d'oír-los novament en cursos successius.

El programa estava format per obres del més pur classicisme, i també per composicions modernes, algunes escrites expressament per a aquesta agrupació musical. Obres poc conegudes encara del públic i que, gràcies a aquest Quintet, n'hem pogut fruir tota llur delícia i llur exquisidesa.

Començà el Concert amb la interpretació de “Peces per trio”, de Rameau, per a flauta, violoncel i arpa, que causaren una impressió profundíssima. Sobretot “L'indiscreté” i “Tamburiné”, tendres i jovials i d'una transparència diàfana. Foren interpretades superbament, com també ho fou el “Trio-Serenata” per a cordes, op. 8, de Beethoven, d'una trama simple, però ja plena de l'espurneig genial del gran compositor. Cal prodigar totes les lloances a la tasca meravellosa, decididament insuperable, que realitzaren el violí, el viola i el violoncel.

Seguí el “Quartet en re major” núm. 28, de Mozart, en el qual es distingiren notablement el flauta i el violoncel.

Dels moderns interpretaren la “Suite”, de Goossens, per a flauta, violí i arpa, “Concert” a cinc, op. 61, de Jongen. Són composicions molt notables on s'endevinen influències de Raval i Strawinsky. Impressionaren molt favorablement l'auditori i calgué repetir el “Divertissement”, de Goossens, davant els aplaudiments insistents del públic. En la interpretació d'aquestes obres el mèrit dels concertistes parisenes adquirí un relleu extraordinari, especialment el flauta, M. René Le Roy, de qui hom diu que és el millor de França, i que és possible que efectivament ho sigui, puix que nosaltres podem afirmar que no hem sentit ningú que pogués igualar-lo.

Fora de programa interpretaren el final del “Trio-Serenata” op. 25, de Beethoven, que renovà els aplaudiments amb què constantment fou premiada la tasca brillant, perfecta, insuperable, del famós Quintet.

Com sempre, hem d'acabar aquesta nota felicitant als directius de l'Associació de Concerts, pel tacte i encert amb què sap donar-nos vetllades de qualitat.

J. F.